

Sygn. akt I Ns 497/22

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2023 r. w Giżycku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Powiatu (...)

z udziałem W. N.

o przepadek rzeczy

p o s t a n a w i a:

oddalić wniosek.

Sygn. akt I Ns 497/22

UZASADNIENIE

postanowienia tut. Sądu z dnia 4.01.2023 r.

Wnioskodawca wniósł o orzeczenie przepadku na swoją rzecz samochodu osobowego marki V. (...), nr VIN (...), nr rej. (...) usuniętego z drogi w dniu 5.06.2022 r. i umieszczonego na parkingu strzeżonym. Wskazał, że kierujący pojazdem W. N. został powiadomiony o usunięciu pojazdu z drogi i pouczony o skutkach nieodebrania tegoż pojazdu z parkingu strzeżonego. Dodał, że ostatnim właścicielem pojazdu był E. D., który zmarł w dniu 5.10.2020 r. Jednocześnie wnioskodawca podniósł, że podejmował bezskuteczne próby uzyskania informacji co do podstawy kierowania przez W. N. spornym pojazdem w dniu jego usunięcia.

Zgodnie z treścią art. 130a ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2022.988) starosta w stosunku do pojazdu usuniętego z drogi występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie przepadku na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrała pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia. Stosownie zaś do treści rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 22 czerwca 2011 r. w sprawie usuwania pojazdów, których używanie może zagrażać bezpieczeństwu lub porządkowi ruchu drogowego albo utrudniających prowadzenie akcji ratowniczej (Dz.U.2018.2285) o usunięciu pojazdu powiadamia się właściciela oraz osobę, która dysponowała pojazdem na podstawie innego, niż własność tytułu prawnego w chwili jego usunięcia. W myśl art. 130a ust. 10e w/w ustawy, w sprawach o przepadek pojazdu sąd stwierdza, czy zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przepadku, w szczególności, czy usunięcie pojazdu było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru, dołożono należytej staranności oraz czy orzeczenie przepadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że wnioskodawca nie uprawdopodobnił, by W. N. był „osobą uprawnioną” w świetle w/w regulacji. Sporne także pozostaje kto jest aktualnym właścicielem pojazdu objętego wnioskiem. Z zalegających w aktach dokumentach wynika, że poprzedni właściciel pojazdu, tj. M. B. dokonała

zbycia tego pojazdu na rzecz E. D., który zmarł w dniu 5.10.2020 r. W żaden sposób wnioskodawca nie wykazał przy tym, by to uczestnik postępowania w chwili usunięcia posiadał do spornego pojazdu jakikolwiek tytuł prawny. Wnioskodawca nie dołożył w ocenie Sądu należytej staranności w poszukiwaniu osoby uprawnionej do odbioru pojazdu. Powiadomienie zatem W. N. o usunięciu pojazdu z drogi i skutkach jego nieodebrania w ocenie Sądu nie jest wystarczające do orzeczenia przypadku tego pojazdu.

Z uwagi na powyższe wniosek podlegał oddaleniu, o czym orzeczono jak w sentencji postanowienia.